

Odpuštění a smíření

Psycholožka Irena Lesová říká: „Mezi negativní emoce patří NEODPUŠTĚNÍ, neochota ke smíření. Jsou to „že-lezná“ pouta pro srdce, jako okovy pro vězně. Neodpuštění prohlubuje ukřiv-děnost a zraněnost a působí stálou bo-lest v našem srdci. Z toho pak plynou i různé psychosomatické potíže a může to končit až mozkovou mrtvicí či in-farktem nebo hlubokou depresí.

*Jak z toho ven? Je třeba odpouštět, a když to nejde, alespoň chtít odpustit. Co nejrychleji od bolestného zranění kusmíření. A to nejde bez opravdové lásky, bez překonání svého sobectví. **Odpuštění neznamená souhlas s nesprávným jednáním, ale umožňuje druhému nápravu a pomáhá k novému začátku.***

Jako "návod k použití" či varování uvádíme tři životní příběhy:

Třiatřicetiletá Markéta přiznává, že dlouhou dobu se nedokázala vyrovnat s tím, že jí její sestra krátce před svatbou „přebírala“ snoubence Petra.

„Neuměla jsem si představit, že bych se někdy se sestrou mohla ještě normálně bavit. Pomýšlela jsem i na to, jak bych se mohla Jarmile pomstít. Na nějaké odpuštění jsem neměla chuť ani sílu. Špatně jsem spala, stále mě bolel žaludek, viditelně jsem zhubla. Lékaři pak zjistili, že mám žaludeční vřed. Dodnes jsem přesvědčena, že jsem si ho vypěstovala sama svou neochotou odpustit.

Musela jsem do nemocnice a najednou jsem měla dost času na přemýšlení o sobě, sestře i Petrovi – dnes jejím manželovi. A pochopila jsem, že problém je ve mně. Když nedokážu odpu-

stit, škodím nejvíce sama sobě. A tehdy se nesměle odvážila mě navštívit i mo-je sestra..

Vzájemné „usmiřování“ ještě něja-kou dobu trvalo, ale opět jsem se na-učila se svou sestrou komunikovat. Do-konce jsem přišla na to, že se Petr k Jarmile hodí víc, a tak bylo dobře, že jsem si ho nevzala já.“

Smutnější je však příběh paní Anež-ky, devětaosmdesátileté stařenky, která žije v domově důchodců. Vypráví o své dceři Marii: „Nikdy jí na mě nezále-želo. O odpuštění nejspíš nestojí a ani já nemám chuť jí odpustit.

Když zemřel můj manžel Josef, nechala dcera všečen rodinný majetek přepsat na sebe. Neměla jsem důvod dceři nevěřit... Proč se nezabavit starostí o majetek, když to zařídí někdo jiný? Uplynulo pár let a dceru začal ovlivňovat její manžel. Zrovna se mu v podnikání moc nedařilo a potřeboval peníze. A proč nevyužít ty, které jsou napsány na jeho ženu? A tak kalkuloval a kalkuloval, až z toho byly docela velké dlu-hy. Musela jsem opustit svůj dům, jít do domova a zůstala jsem úplně sama. Dcera mě nikdy nenavštíví, ani nezavo-lá... Možná i cítí vinu... Ale to se asi nikdy nedozvím, obě jsme paličaté a ani jedna neudělá ten první krok ke smíření. Ten vztek a neodpuštění si už asi vezmu až do hrobu...“ (KT č. 37/2007)

Třetí příběh vyprávěl Otec Topenčík z brněnské diecéze: „Jako kaplan jsem v sedmdesátých letech působil v Letovicích na Vysočině. Každý první pátek jsem nosil svaté přijímání starým a nemocným domů. Chodil jsem pravidelně také k jedné stařence, žila sama na kraji města. Před jedním prvním pátkem jsem měl v noci sen, ve kterém jsem viděl onu starou ženu, jak ji čert nese na zádech... Když jsem k ní pak dopoledne přišel, řekla: ‚Dnes ne, pane kaplane! Až podle toho, jak dopadnu po neděli u soudu.‘ Soudila se s příbuz-nými o majetek a měla na ně velký vztek.

Po neděli se však už žádný soud nekonal... Koncem týdne měla tato stará žena pohřeb.

Tajná přihrádka

Během druhé světové války byl ředitel Smetanova muzea uvězněn. Po válce se naštěstí vrátil domů, a po zotavení i k práci v muzeu, a začal shánět poztracený inventář.

V jednom zámku objevil skladatelův psací stůl a žádal o jeho vrácení. Správa zámku však jeho žádost odmít-la. Ale pan ředitel se nevzdal: „Já vám mohu dokázat, že je to stůl Bedřicha Smetany.“ Požádal o volný přístup ke stolu a otevřel tajnou přihrádku, o které mohl vědět jen on sám. V ní byly uloženy skladatelovy deníky.

Mnoho lidí si i dnes píše deníky, do kterých svěřují i to, co by nikomu ne-řekli. Ale i ti z nás, kdo si je nepíší, mají v sobě tajnou přihrádku, kde jsou zachyceny všechny dny našeho života. O té přihrádce víme jen my sami. Ne-škodí ji občas otevřít a do ní nahléd-nout. A velmi dobře se k tomu hodí právě **postní doba**. Může to být i bo-lestné, ale je to nutné. Hlavně to musí být pohled **PRAVDIVÝ!**

Podle obsahu těch našich tajných přihrádek totiž poznáme, co skutečně v nás je. Jací opravdu jsme. Je to nutné k poznání a pochopení toho, proč i navenek reagujeme a jednáme právě tak, jak to mohou lidé kolem nás vidět, a proč každý člověk na stejné podněty jedná jinak.

Za vesnicí na malém kopečku bylo vidět v zapadajícím slunci dvě objímající se postavy:

- „To je táta s mámou,“ říká dítě.
- „To jsou dva milenci,“ tvrdí mladá zasněná dívka.
- „To jsou dva kupci, kteří právě uza-vřeli dobrý obchod,“ říká podnikatel.
- „To je matka, která vítá po dlouhé době vracející se dceru,“ říká nešťast-ný otec.
- „To jsou dva bezdomovci, kteří se o něco perou,“ tvrdí bývalý vězeň.

*Naše oči velmi závisejí na našem srdci, na našich tajných přihrádkách. **Dobře se podívejme, co v nich je!***

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2009

KVĚTNÁ NEDĚLE – 5. dubna

10.30 Klausenhof, Flüeli-Ranft
Zakončení exercicií

19.00 Zürich, Krypta Herz-Jesu

Dnes se žehnají zelené ratolesti a při bohoslužbě se čtou pašije. Mše svatá v sobotu **04.04.** ve **Winterthuru** a v neděli **05.04.** v Bernu **NENÍ!**

ZELENÝ ČTVRTEK – 9. dubna

19.30 Krypta kostela Herz-Jesu

Bohoslužba se slaví na památku poslední večeře Pána Ježíše na rozloučenou s apoštolý, při níž ustanovil svátost kněžství a svátost oltářní.

VELKÝ PÁTEK – 10. dubna

17.00 Zürich, Krypta Herz-Jesu

DEN přísného postu (je možno pouze 1x za den dosyta se najíst bez masitých pokrmů).

Velkopáteční obřady připomínají Kristovo utrpení pro spásu celého světa.

BÍLÁ SOBOTA – 11. dubna

21.00 Zürich, Krypta Herz-Jesu

Bohoslužbu Bílé soboty začínáme na nádvoří před vchodem do krypty **žehnaním ohně!**

Pak pokračujeme světelným průvodem do krypty. Při mši sv. bude **obnova křestních** slibů. Na konci budou požehnány **velikonoční pokrmy**.

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – 23. března

8.30 Winterthur – kaple u kostela sv. Ulricha, Rosenberg.

Při mši budou požehnány **velikonoční pokrmy**, po mši společná snídaně v Českém klubu.

*V Zürichu večer mše svatá **NENÍ!***

SOBOTA – 18. dubna

18.00 Winterthur-Rosenberg – mše sv. **NENÍ!**

2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ – 19. dubna

10.00 Aarau, sál pod kostelem sv. Petra a Pavla u nádraží

19.00 Zürich, Krypta kostela Herz-Jesu

Svátost smíření je možné přijmout před každou mší sv. nebo na požádání

Radostné prožití svátku našeho vykoupení a novou sílu od vzkříšeného Pána přeje všem krajanům váš misionář

„Až budu povýšen od země, potáhnu všechny k sobě!“

Proč se slaví velikonoce každý rok v jiné datum?

Velikonoce jsou odvozeny od židovského svátku **pesach** - oslavy vyvedení židovského národa z egyptského otroctví. Právě během pesachu před dvěma tisíciletími totiž došlo k Ježíšovu ukřižování a zmrtvýchvstání. Židé se ovšem řídili lunárním kalendářem, který se s naším rozchází. V důsledku toho se posouvá v kalendáři i datum Velikonoc. Neděle Vzkříšení Páně je tedy stanovena na první neděli po prvním jarním úplňku. Její datum kolísá od 22. března do 25. dubna.

Co znamená "Svatý týden" a velikonoční tridenní - triduum?

Prvním dnem svatého týdne je **Květná neděle**: Připadá na neděli před vlastními Velikonocemi a připomíná den, kdy Ježíš slavným způsobem vjel do Jeruzaléma a zveřejnil své mesiášské poslání. Lidé jej vítali a mávali palmovými větvemi. V kostelích se proto v tento den žehnají zelené ratolesti - v českém prostředí obvykle kočičky. **Zelený čtvrtek** (první den tridua) připomíná památku Křištovy poslední večeře s učedníky a ustanovení Nejsvětější svátosti oltářní a svátosti kněžství. Na Zelený čtvrtek dopoledne se při mši v biskupských kostelích světlí oleje, které se potom používají při udílení svátostí (křtu, biřmování a nemocných) během následujícího roku. Večerní bohoslužba Zeleného čtvrtku zahrnuje také obřad mytí nohou. Stejně jako Ježíš umyl nohy apoštolům, umývají dnes biskupové nohy dvanácti vybraným mužům. Mše svatá končí v naprostém tichu na znamení začátku Kristova utrpení. **Velký pátek** je připomínkou ukřižování a Kristovy smrti, kterou na sebe vzal hříchy celého světa. Pro křesťany je to den nejpřísnějšího půstu (pouze jednou za den je možné se najíst dosyta s vyloučením masa, osvobození jsou děti, nemocní a staří). Tento den se neslouží mše svatá, ale věřící se scházejí k uctívání kříže. **Bílá sobota** symbolizuje den, kdy Ježíšovo mrtvé tělo leželo v hrobě. Přes den se žádne bohoslužby nekonají. Noc ze soboty na neděli je nazývána **Velká noc** a je vyvrcholením velikonočního týdne. V tuto noc se slaví takzvaná **Velikonoční vigilie**. Je to název pro **Bohoslužby Velké noci**, které se konají nejdříve po západu slunce, ale musí skončit před nedělním svítáním. Tyto bohoslužby začínají žehnaním ohně mimo kostel, od něho si věřící zapalují svíčky, jako symbol vzkříšeného Krista, který je Světlem světa. Při zpěvu „Sláva na výsostech Bohu“ se opět rozezvučí zvony, které od Zeleného čtvrtku „mlčely“. Tímto okamžikem končí čtyřicetidenní půst a začíná radostné velikonoční období. Při bohoslužbě velké noci se křtí dospělí, kteří uvěřili v Krista, a všichni přítomní obnovují své křestní sliby.

Velikonoční pondělí.

Původně se Velikonoce slavily i celý následující týden po nedělní oslavě zmrtvýchvstání. Tento týden se nazývá **velikonočním oktávem**. Postupně tato tradice upadala, až zůstalo právě Velikonoční pondělí, na které se „nabalila“ celá řada známých lidových zvyků. V křesťanských zemích je to sice den pracovního volna, ale církevně není „zasvěceným“ svátkem.

Vztah mezi vánocemi a velikonoce.

Velikonoce jsou jednoznačně nejdůležitějšími křesťanskými svátky. Ačkoliv je samozřejmě Ježíšovo narození, které si připomínáme o vánocích, významným mezníkem, Kristovo pozemské dílo bylo dovršeno jeho obětí na kříži za naše hříchy a jeho vzkříšením z mrtvých. *Víra ve zmrtvýchvstání jakožto v reálný historický fakt je hlavním bodem křesťanské víry.*

To jsem ale osel! (Příběh, který je o nás a o našich Velikonocích.)

Jsem oslík. Patřím ke zvířecímu dru-hu, kterým lidé nejvíce pohrdají. Přesto jsem rád, že jsem to, co jsem. Záleží mi víc na hodnocení mého Stvořitele, než na tom, co říkají moji majitelé. Od té doby, co na světě existujeme my, hloupí oslové, Bůh musí být Bohem, co miluje osly. Dokonce o nás mluví v Bi-blii! Samozřejmě, že se neodvažujeme srovnávat s ovci, které jsou tak tro-chu všude ve svatých knihách. Ale my nezávidíme nikomu. Role, kterou nám Bůh přidělil, je originální a překvapivá.

Předpověděl to již skrze proroky: „Řekněte siónské dceři: hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a pokorný, jede na oslu, na osličím mláděti.“

Mesiáš, ten, kterého lidstvo očekává, král Izraele, navštíví svůj lid na oslu, na jednom z nás! Je to neuvěřitelné: Ale náš Bůh je Bohem, který dělá svérázné věci. Zatímco lidé očekávají Mesiáše, i my očekáváme, že se naplní proroctví o nás oslech. S důvěrou a nadějí ucho-váváme tento příslib. Můj děda, který žil v Betlémě, o tom mluvil hodně čas-to. Vyprávěl nám, že jednou v noci, byla krutá zima, dorazili do stáje, kde přebýval s volem, mladí manželé. Žena byla těhotná a krátce po příchodu poro-dila děťátko. Společně s volem se sna-žili děťátko zahřát, jak jen mohli. Zprá-va o jeho narození se musela rozšířit strašně rychle, protože ještě téže noci se na něj přišlo podívat hodně pastýřů.

Můj děda už nežije a já jsem byl prodán sem, nedaleko Jeruzaléma. Tyto dny jsem zvláště neklidný. Blíží se veli-konoční svátky. Cesta k Jeruzalému je plná lidí. Jsem tady jako obvykle přivázaný přede dveřmi, všichni na mne zapomněli. Najednou se přibližují dva mu-ži. Nejprve si mě prohlédli a pak mě za-čali odvažovat. V té chvíli vyšel z domu hospodář a zeptal se těch dvou cizinců: „Proč odvažujete toho oslíka?“ A oni odpověděli: „Pán ho potřebuje,“ a můj majitel je nechal. Asi jsem neměl pro něho žádnou cenu.

Ale kdo je ten „pán“, který mě potřebuje? Kdo by mohl potřebovat takové-ho mladého, hloupého a nezkušeného oslíka? A jak to, že mě zná? Jak mohl vědět, že jsem zde? Jak to, že chce právě mne? A přece: Pán se na mne pomalu posadil a muži mi pokynuli, abych

krácel. Kam jedeme? Do Jeru-zaléma. Již se objevují věže města. Jak pomalu namáhavě stoupáme, lidé rozprostírají své pláště na zem. Děti mávají větvemi stromů. Ženy se uklá-nějí. A všichni volají silným hlasem: „Požehnaný, který přichází ve jménu Páně. Hosana králi Izraele!“

Král Izraele? Ano, právě tak ho nazý-vají. Ale pak je to skutečně Mesiáš! Jsem to ale osel, že mi to nedošlo dřív! Hlavou mi problesklo Zachariášovo proroctví: „Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a pokorný, jede na oslu, na osličím mláděti.“

Co se pak stalo Mesiáši, mému Pá-nu, to vám nemusím vyprávět, to už znáte od jeho žáků-apošto-lů. A pokud jde o mne, hloupého osla? Před několi-ka minutami jsem na sobě vezl svého Pána. Od této chvíle ho ponosu v sobě. Provždy. On mě potřeboval, abychom došli do Jeruzaléma, teď mě potřebuje, abych o něm vydal svědectví od Jeru-zaléma až na sám konec světa. Kvůli tomu žiji, zde je smysl mé existence. On mě znal a miloval dřív, než jsem se narodil. Od věčnosti na mne myslel a určil mi místo v dějinách. Již předem skrze proroky oznámil mé poslání. Ne-chal mě odvázat a přivedl mě k sobě, abych společně s ním uskutečnil jeden příslib. Učinil, abych se stal nositelem jeho Syna, jeho spolupracovníkem pro spásu světa.

To je můj příběh. Je to ale také při-běh Krále – Mesiáše, který vstoupil do svého města na hřbetu osla. Příběh Boha, který je tak veliký, že potřebuje i hloupé zvíře... (Příběh napsala Sestra Maria KO, salesiánka, původem z Číny, profesorka biblistiky v Římě)

Jak využít KRIZI?

Všude slyšíme a čteme o současné hospodářské krizi; vlády mocných států se předhánějí „ve štědrých“ opatřeních.

Může však mít krize i pozitivní smysl? Ve starořeckém lékařství a dě-jepisectví, odkud toto slovo pochází, znamenala krize-crisis (řecky krinein) **moment**, v němž se rozhoduje o násle-dujícím směřování: chvíle obratu buď k dobrému nebo ke zlému. V původním smyslu je tedy krize okamžikem rozho-dujícího střetu s nemocí či protivní-kem, který může skončit smrtí nebo u-zdravením, naprostou porážkou nebo slavným vítězstvím. A tedy i současná světová hospodářská krize, přes všech-ny kruté sociální dopady se může stát **výzvou a poučením!**

Může nás přivést k pokornému pře-mýšlení o smyslu lidského bytí a nad hranicemi našich možností a tužeb. Člověk si nemůže „hrát“ na Boha. Je třeba si uvědomit meze svých nároků, změnit ekonomické návyky jednotlivců (brát hypotéky na nepotřebné nemovi-tosti a půjčovat si na dovolenou) i ne-

správná pojetí fungování ekonomiky a finančních trhů.

Na druhou stranu pokorné přiznání viny však nesmí vést k pasivitě (počká-me, až jak se krize bude vyvíjet, však ona se zas někdy přežene), ale je to i výzva k činnosti. Když vážně onemoc-ní hlava státu, hned se svolává koncili-um lékařů-odborníků a hledá se vhodné řešení, vedoucí k uzdravení.

Řešení krize nemusí být vždy hned po ruce. Základem je však poznání a u-znání, v čem jsme se zmýlili, kde jsme překročili hranice svých možností, *kde jsme nerespektovali pravidla a morální zásady...* A to může být právě onen moment obratu k lepšímu.

Křesťan, přestože ví o svých omeze-ných možnostech, se osudu nikdy ne-vydá, protože vydat se osudu znamená uctívat ho, a to je modloslužba. Kře-sťan má být současně Marií i Martou: **naslouchat Bohu, ale i jednat.** Jít obě-ma cestama spojených v jednu! (KT č.7)

HOSPODAŘENÍ MISIE ZA ROK 2008

Především díky za příspěvky pro Otce Meda do Indie. Zatím jsme vybrali 7.106,- Fr.

Jinak za rok 2008 získala Čes. misie celkem **+29.085,50 Fr** (sbírky při boho-sluzbách, příspěvky a dary, příspěvek od diecéze). Ovšem vydání bylo o něco větší **-33.645,20 Fr** (běžný provoz mi-sie, kancelář, Hlas misie, cestovní ná-klady, různá pojištění, charita...), takže nám vznikl schodek **-4.559,70 Fr**. Ten je způsoben především sníženým pří-spěvkem od diecéze (asi o 2.000,- Fr). Zbytek je uhrazen ze zásob z minulých let. Také v tomto prvním čísle našeho časopisu si vám dovolujeme přiložit **složenkou na příspěvek** pro náš časopis i činnost České misie ve Švýcarsku. Za každý váš dar už předem srdečný dík!! **Bez vaší osobní i finanční podpo-ry by naše misie nemohla existovat.**

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

Zürich: každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jesu Wiedikon, Aemtlerstr. 49
Winterthur: každou sobotu v **18.00** hod. v kapli P.Marie u kostela St.Ulrich Rosenberg, Seuzacherstr. 1
Bern: každou **1.** neděli v měsíci v **9.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinistr. 26
Aarau: každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak.nádraží)
Luzern: každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93

Každá středa: SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr.109. Od **20.00** hodin.
Všichni mladí i starší, Slováci i Češi jsou zváni! (Končí 01.04.2009 a znovu začínají 22.04.2009)

Každý čtvrtek: SPOLEČENSTVÍ MODLITBY: v **19.45** hod. mše sv., po ní modlitba růžence.
Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr.109, Zürich (Končí 26.03.2009 a znovu začínají 23.04.2009)

První pátek v měsíci mše sv. v **19.30** hod. v kapli P.Marie v kostele Herz-Jesu Wiedikon, Aemtlerstr.45, Zürich (není 3.dubna 2009 – jsme ve Flüeli)

Každá poslední neděle v měsíci – setkání po mši svaté v Zürichu ve farním klubu asi do 21.30 hod.
Nápoje zajišťuje misie, malé občerstvení každý sám. Všichni jsou zváni a vítáni!

Slovenské mše sv.: v Zürichu: každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v Basileji: každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **18.00** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95
v Bernu: každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kostele Dreifaltigkeit v blízkosti hl.nádraží
v Ženevě: každou **1.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v kapli sv. Terezie, 14, Avenue Peschier
v Lausanne: každou **3.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v Chapelle du Servan, 12, Ch. Eugène-Grasset
Na všech místech slouží slovenský misionář z Zürichu P.František Polák, salesián

Aktuální informace České i Slovenské misie najdete také na www.slovaci.ch nebo na www.krajane.ch !

MIMOŘÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

PODĚKOVÁNÍ za vánoční besídku, která se konala v Italské misii v Zürichu jako obvykle 3. neděli adventní. Zvláštní dík patří paní Hance Mazáčkové, která připravila program pro děti, a také naší sekretářce Janě Jobové za přípravu pohoštění. „Chlapcům“ Jobovým dík za hudební doprovod při zpěvu českých koled.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA se letos koná od **2. do 5. dubna** na obvyklém místě ve Flüeli-Ranft v rodinném pensionu manželů Langových: Klausenhof. Obnovu po-vede *Otec Stanislav PACNER*, kněz brněnské diecéze a profesor biblistiky na olomoucké Teologické fakultě. Pravidelní účastníci už máte pozvánky doma; **nezapomeňte** včas poslat přihlášku nebo aspoň telefonicky u paní Jobové: **T: 055-240 52 22 do 20. března**; nebo později přímo u Langů: **T: 041-666 37 77!** Cena celého pobytu (ubytování + celodenní strava) pro jednu osobu v jedno-lůžkovém pokoji je **240,- sFr**, ve dvoulůžkovém **210,- sFr**.

NÁRODNÍ POUŤ DO EINSIEDELN: V letošním roce **2009** se koná v neděli **7. června**, poutní mše začíná ve **12.30** hod. Účast na pouti slíbil náš krajanský *Otec bis-kup Petr ESTERKA z Kalifornie*. Bude udělovat i svátost **biřmování**.

Prosím krajany, abyste si na tento termín **neplánovali žádné jiné akce**, abychom se aspoň jednou za rok mohli sejít v hojném počtu!!!

POZVÁNKA DO ŘÍMA: Také letos je možnost prožít společný týden v Římě v rámci konference Náboženské-ho sdružení krajanů VELEHRAD. Mohou přijet i nečleno-vé sdružení. Konference trvá pouze jeden den, jinak se konají prohlídky Říma, návštěvy poutních bazilik, audien-ce se Sv. Otcem, a také celodenní výlet do okolí zakon-čený ve Frascati u dobrého vína. Kdo by se z krajanů chtěl zúčastnit, ať se sám nahlásí v českém poutním do-mě Velehrad, 00 165 Roma, Via delle Fornaci 200. **T: 0039-06-636 256**, nebo e-mail adresa: velehrad@libero.it Letos je pro krajany rezervován poutní dům **od 5. do 11. října 2009** Pobyť (nocleh + celodenní strava) stojí asi 30,-Euro na osobu a den, ubytování ve 2-3 lůžkových pokojích. Dopravu letadlem nebo vlakem si zařizuje každý sám.

WINTERTHUR: sobotní mše sv. budou vynechány v následujícím čtvrtletí v těchto dnech: **4.4.; 11.4. a 18.4.!**
BERN: Mše sv. **5.4. NENÍ!** (Jsme ve Flüeli-Ranft.)

